

Onderwerp: Kerkasiel Kampen

Ommen, 28 april 2025.

Geachte heer Ceder, beste Don,

Maandag 27 januari jl. ben je in het kerkasiel Kampen geweest om de familie Babayants een hart onder de riem te steken. Dat werd uiteraard enorm gewaardeerd. We zijn inmiddels 3 maanden en een hoop publiciteit verder maar zowel voor dit gezin als voor een aantal andere gezinnen met kinderen die langer dan 5 jaar in Nederland wonen is er nog geen oplossing in zicht.

Kerkasiel Kampen heeft inmiddels aan allerlei instanties en personen gevraagd om de politieke en bestuurlijke druk in dit dossier op te voeren. Dat lijkt ons een logische vraag. We kunnen niet voor onbeperkte tijd de familie Babayants laten zitten in de kerk. Minister Faber wacht gewoon tot ze uitgeput opgeven en zal geen enkele actie ondernemen.

Wij voelen een urgentie om wat te doen. Echter, deze kwestie betreft geen plaatselijke maar landelijke politiek. Daarnaast is de timing van deze zaak voor veel gemeenten, waaronder ook Ommen, ongelukkig omdat de kwestie van de gewortelde kinderen raakt aan discussies over de opvang van asielzoekers. De daarin door het non-beleid van Minister Faber aangewakkerde lokale emoties dreigen de dieptrieste kwestie van de gewortelde kinderen te overstemmen.

Tegelijkertijd is dit een zeer onbevredigende situatie. We worden geregeld benaderd door kerkgangers die CU-lid of sympathisant zijn en vinden dat de ChristenUnie veel meer van zich moet laten horen. En dat is ons inziens terecht.

De familie Babayants staat symbool voor een falend beleid met bizar langdurende procedures en discutabele toetsingen over veilige landen door onze regering. Hiervan

worden onschuldige kinderen de dupe. Na het vorige generieke kinderpardon in 2019 waarbij door de overheid werd beloofd dat er nooit meer een situatie zou ontstaan waarin kinderen langer dan 5 jaar in Nederland hoeven te wachten op uitsluitel, zijn er al weer zo'n 300 kinderen waarvoor deze termijn is overschreden.

Door de langdurige procedures zijn deze kinderen geworteld in onze samenleving. Dat geldt ook voor de kinderen Babayants, die al 11 jaar in Nederland zijn. De twee jongste kinderen van de familie Babayants (3 en 11jaar) zijn zelfs geboren in Nederland. Een overheid hoort betrouwbaar, barmhartig en met mededogen haar taken uit te voeren. Zo ook in de zaak van de in Nederland gewortelde kinderen. De Nederlandse overheid is verantwoordelijk voor het ontstaan van de huidige situatie. Niet de ouders die hiernaartoe zijn gevlucht! Dus laten we deze verantwoordelijkheid ook nemen en een nieuw generiek pardon onder dezelfde voorwaarden als het vorige pardon proberen te bewerkstelligen.

Daarom doen wij als afdeling Ommen een beroep op jullie als fractie. Ons verzoek is om dit onderwerp landelijk een hogere urgentie te geven en ook te helpen om dit publicitair hoog op de agenda te krijgen. Wat we ook vinden van asielbeleid, het kan niet zo zijn dat onschuldige jonge kinderen hier het slachtoffer van worden. Laten we met zijn allen laten zien dat wij, christenen, voor een ander beleid staan waarvan kinderen nooit de dupe mogen zijn.

Maak ons hart onrustig, zingen Schrijvers voor Gerechtigheid.

(<https://www.youtube.com/watch?v=FQ4uMlBdUOY>)

Wij hopen dat dat gebeurt. Wij hopen dat de tweede kamerfractie van de CU de harten van velen onrustig weet te maken. Dat we ons geraakt voelen door deze kwestie en niet weggijken omdat er zoveel problemen zijn. Die zijn er, maar deze kinderen zijn er ook.

Uiteraard zijn wij bereid landelijke initiatieven te steunen maar dit onderwerp kan niet worden opgelost zonder dat het door jou hoog op de agenda wordt gezet. Ons dringende verzoek is daarom dit te gaan doen. Wij denken dat dit onderwerp zo diep in de politieke overtuigingen van onze partij zit dat de Christenunie niet anders kan doen dan opstaan en het voortouw nemen in dit dossier.

Wij willen graag op korte termijn over dit onderwerp met je in gesprek komen.

Met vriendelijke groet,
het bestuur van de afdeling Ommen van de CU

Jan Westert
Voorzitter

Jos Maessen,
Secretaris.